

کردن **عجمید** مایون یعنی کنگره است میخ ترا در **عصا** بالیغ یا بی دادن و بر بازو زدن و
برندان درخت بخت و آن آبی است و نامیدن از در بازو و بالیغ و لقم و کز آن و بختین
بازو و تاجیه و ناه و معین و بختین در دست کوب با نوستر سیلود و درخت بر باد شده و
بالیغ و کز ضا و کسی که نزدیک بکنار جوض باشد و اگر از دود بازو و ناله **عشید** درخت خزا
که دست بردن رسد و جبار را که دست بوی نرسد **عاشد** رونه لبوی جبار و بالیغ که
بگیرد و بازو بی ناله و خوابا **عصا** بالیغ زن در کوتاه بالاد سطر بازو و بالک دست بر کز
عطا بالیغ نام ستاره است معروف و نام بدر که بی از بی تم کز آن کرده را بان بچا است
و نام مرد است که در وقت حضرت رسالت در حدیث اول علیه وسلم جاهد درخت سیف و جف **عشد**
بالیغ بر سر کردن هر دو و بر جستن از جابز در میدان و کبوتر مام عینت مانند کبوتر **عقد**
بالیغ بستن کردن دادن و غنظت انگشت چندان بالیغ و حساب کردن و کردن سوی
چیزی در آوردن و همان درخت قوی است و بالک کردن بندورشته در آید
و بختین که در کفین بر پیمان و زبان و قلب است همین و بالیغ و کز کافت کرده کفند
از پیمان و زبان و جبران و در یک نوده پشته و بر پشته است و بدین معنی بالیغ قاف
نیز آمده و نثر گوته یا صاحب برد کار و بر در شین بازو بالیغ و قاف کز همای عقیق
عاقه نام کرم خود را که کن و آن علامت است شبی باشد و زود کرده و عهد کننده
و کرده زنده **عکله** بالیغ میان چیزی و قادر کردن بر کاری و منظر ساختن بجز کالی
فردین نثر و سوسمار و بالیغ و کز کافت در شان خشاک که بعضی آن بر بالیغی
عکاد بالیغ که هست نزدیک آهلی آن بر اصل فصاحت فی نامه اند و از
لغت فصحی و غیره نگارده اند **عکله** بالیغ بی کردن و چیزی سوز و سوز و سوزی
عورد بالیغ ستون خانه و بشوای قوم و کز میان جگر و کز شکم که نا اوت آمده و
میان دو طرف ستان و مردانه و پکن بسیار نوده و دو پای شتر مرغ و حفظ در از جح

عابد بالک

عاد بالک سبایی بلند جمع عاده دست و ناله **عاد** بالیغ آهنگ کردن و نثر
خند خطا و بر با کردن ستونها و لاله کردن و در دناک کردن و کز آن کردن و کز آن بی
درخت کسی را و نذر اخین و زدن عود کسی را و زدن بر بی شکم کسی را و نذر کهن
کردن و بختین خشاک و نثر شدن خشاک و کوفته شدن اندرون کوبان نثر خوشم
کردن و لازم شدن بجزی و بختین و بختین مستوما جمع عود و بالیغ که میم خاک بر
شده و مردی را حسان و نثری که اندرون کوبانش کوفته باشد و مردن درخت بود
عاسد آهنگ کشته و وقف عالیه **عمید** بشوای قوم و نثر شده از غش و کز
عجین بالیغ و لقم میوز یا نوحیت از میوز یا میوزیا و زبون **عقود** بالیغ بر نشت
حق کاری کردن و در کردن و نثر حق را و سینه کردن با حق و به باطل و میل کردن
و در آن شدن عرق جانکه در است و جردین نادره شما و بالیغ ابر بسیار را و ن
نادر که شما در ناه و جرد و عقیقین جمع **عناد** بالک سینه کردن **عاند** سینه
کته و نثری که از راه میل کز **عید** سینه نده **عند** بر سر حرکت نایه و زود بالک
نیزه زدن از جرد است و بختین جانب و کز **عقود** بالیغ و عقاد یا کز حوش
انگور و خوشه میوه را که بجز آن خفاقیه جمع **عود** بالیغ با نشتن و کز آن و کز آن
و در لیس را بر سیدین و کز آن بجزی و با زدن کز آن جمع عالیه و راه و سینه و نثری
و در درای قدیم و نثر و نثر کلان سال و نام اسپ است و بالیغ خوب میدان جمع دسا
زیست مشهور که آنرا بر لبط گویند و جوست نوسنگه آنرا میندی اگر گویند و نثر مشهور است
که بدان بجز کنند و سنجوان که در هیچ زبان باشد **عواد** بالیغ و نثر و او و او و او
عجد بالیغ زمان و زینهار و سوز که و جان را ندر ز و و میت و اما ن و نکه هاست و نثر
که عیبه بوی یا ز جیکه نده از هر کجا که رفقه نامشند و ماران پس از باران اول و جبار و جاب
حرمه و عا قی شدن و شمشا حنن و در استن و دو قای بجزی کردن و جبار و او و نثر بالیغ